

Foi'a acest'a ese totu a opt'a di — dar prenumeratiunile se primescu in tote d'ilele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tote siodiunile si banii de prenumeratiune sunt de a tranite la Redactiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Doi emisari romani.

(A se vedé si ilustratiunile de pe pagin'a ultima.)

Intr'una din d'ilele trecute s'a intimplatu minunea minuniloru.

— Ce? — intrebati dvóstre.

S'a descoperitu doi emisari romani.

— Ai ghicit'o, raspundeti éراسi dvóstre. Ce mai mirune e ast'a! Au nu gasesce acuma guvernulu in fia-care di si in fia-care tufa câte unu emisariu romanescu?!

Asié este, domniloru... pardon! dómneloru si domniloru! Inse emisarii acestia nu i-a descoperitu guvernulu, ci...

— Ci?

Eu, Gur'a Satului.

— Ah, oh!

Dar ast'a inca nu e nici o minune. Ci minunea e aceea, cá emisarii acestia nu sunt tramisi si platiti de guvernulu romanescu, ci de...

— De cine?

De iubitulu nostru Pist'a.

Asié dieu acea!

Chiar acuma aflai, cá Pista a tramisu pe Giga bátsi in Ardealu, éra pe Prunculu-Banatului in tiér'a romanésca, ca sê.....

Dar v'o marturisescu, cá nu scieam pentru ce i-a tramisu.

Deci in nesciinti'a mea am intrebatu de deputatii nostri, cá ce cugeta ei, ce o fi, si cum o sê fia?

Si éta ce mi-respunsera, si a nume:

Babesiu dise: Lui Giga nu-i va merge reu in Ardealu, cá-ci culesulu viiloru a trecut, si vinulu e acuma acru, — éra Prunculu Banatului se va inteloi cu verulu seu din Bucuresci, intre a carora principie nu e mai multa deosebire, decâtu intre unu elefantu si unu — tintariu.

Bogdanu: Inca in urma, de si d'insii n'au castigatu in loteria, o sê-i denumésca de baroni! Dómne apera, si me feresce!

Borlea: Tanda cu Manda caletorescu sê faca sfara 'n tiéra. Nici unu periclu!

Buteanu: } De a buna séma i va chiamá mi-
si } nistrulu Rainer la prandiu.

Gruescu: Totu omulu cunosce paserile de pe pene si giasu.

Hodosiu: Óre, Dómne, nu voru luá la critica ortografi'a staverita prin membrii academiei din Bucuresci?! Dómne dá-li acehu cugetu bunu!

Dimitrie: }
si } **Ionescu**: Celu pucinu de voru trece
Lazaru } prin Aradu, partid'a natiunala li va
face o serenada grandiósa.

Cucu: De ar fi acolo unu congresu catolicu magariu, fara indoiéla pe mine m'ar fi comandatu ministrulu.

Antoni: }
si } **Mocioni**: Atát'a merge olulu la fan-
Georgiu } tana, pana ce in urma se sparge.

Alexandru: }
si } **Mocioni**: Trecu mere, trecu pere,
Eugeniu } vine....

S. Popoviciu: Sê nu o patiéscu si ei ca altu cine-va, adeca sê-li promita guvernulu posturi mari, si apoi sê se trediéscu numai cu promisiunile!

Alexandru Romanu: Celu pucinu procurorulu de statu nu li va face procesu de presa.

Ex-deputatulu Mironu Calugarulu a esclamatu cu ochii plini de lacrimi, si a d'isu: O, Dómne, de ce nu m'a potutu tramite pe mine la Bucuresci? cá-ci dóra acolo voiu poté afá o mitra vladicésca, ceea ce

in Ungari'a si Ardealu am perdut' o pentru totu-de-una prin dieta.

Semi-deputatul Wlad: Celu pucinu in Romani'a ar fi trebuitu sê trimita guvernulu unu *nemesiu*, decã a voitu sê-si ajunga scopulu. Nimic'a nu va fi de tóta treb'a!

Gur'a Satului.

Poveste din véculu trecut.

(Din diuariulu unui popa.)

Intr'o diecesa óre-care se dede o ordinațiune, ca „tôte protocoळेle besericesci de la 1830 încóce sê se revideze prin protopopi, cari au de a primi câte 5 fl. v. a. de la fiesco care popa, pentru ostenel'a acést'a.“

Intielegendu eu acést'a, me cuprinse o frica nespusa, cã-ci sciam nenumeratele corectiuni, ce le facusem, din caus'a cã nu-mi erã pré indemana a serie, inim'a se batea in mine ca ód'a mielului, si intr'aceea par' cã murii, si in loculu meu par' cã ar fi venit de preotu unu teneru de 28 de ani.

Pare cã vedu si acuma pe bietulu teneru, cum se framantã in perplexitate naintea protopopului, carele nu-i primia rectificarea pentru „porcii“ si corectiunile de mine facute.

Si acum pare cã audu pre prot'a restindu-se!

— Hei parinte, de ce sunt coresi aici cãti-va numeri a diurnalului de la 1830?

— Me rogu pré cinstite Dle aceste corectiuni nu le-am facutu eu, cã eu pe atunci nu eram nici nascutu.

— D'apoi la anulu 1831 ce mistificari ai facutu, én cauta, citesco, nu e aici scrisu frona, de ce ai scrisu s. ta Eufron'a?

— Me rogu n'am coresu eu, atunci inca nu eram nascutu!

— Ce-o aici la 1832 Ghitia, aici se vede a fi fostu Giorghitia? dar la anulu 1833 mam'a pruncului se vede a fi fostu An'a de ce ai stersu si ai pusu Aniti'a! — Dar porculu acést'a pe coriti'a protocolului ce-o? Oha! parinte asié nu se manca prescurile! Mi pare reu, dar sciu, cã de dupa relati'a ce trebuie sê o facu Marirei Sale dlui Vladica, o se fi suspendatu celu puciuu pe 4 ani.

— Fii bunu pré-cinstite dle, nu me neferici, cãci si asié d'abié potu traí. si apoi acele nu sunt corectiunile mele, pentru cã eu abié de o luna sum aici preotu.

— Nu-ti potu ajutã parinte nici pentru 100 fl.

— Pré-cinstitel' mi vindu calusieii ce i-am moscenitu de la tata-mio. Ti-lasu sesi'a parociala pe 4 ani, si voiú mai luã de la cineva vr'o 50 fl. imprumutu, numai nu me neferici.

— Bine, bine fetulu meu, cã nici eu n'asiu vré tocmai ca sê te nefericescu, dar cam pe candu poti veni la mine a casa, ca — sê ne intielegemu si se impacãmu treb'a ast'a? (Finea se póte scl.)

Nu e poveste.

In comitatulu Satu-mare este o comuna numita Cicularãu. Zace aprópe de Seini, loculu unde peste trei sute de ani se va infiantã unu gimnasiu romanescu.

In acéstã comuna intre alti ómeni de omenia trai si unu omu fórtu depravatu, carele locuia la olalta cu socru-seu, ca sê-i fia acestuia radiemu si spriginitoriu in tóta privinti'a.

Inse bietulu socru s'a aflatu fórtu insielatu in acceptãrile sale, cã-ci ginerele seu umblandu mai multu beatu, decãtu trédu; la totu pasiulu batjocuriã si maltratã pe socru-seu, încãtu acést'a intru amaratiunea sufletului seu erã silitu a dese ori a esclamã:

— Fetu-meu, tu nu me *biciulesci* (pretiuesci) pe mine, dupa cum ni-a fostu tocmel'a.

Indracitulu de ginere se puse, si intr'o dumineca dupa esirea de la biserica, chiamã pe judele si juratii satului la cas'a socru-seu.

Toti casnicii erau uimiti, nesciindu de mai cauta acolo judele si juratii.

Intr'unu tardfu provocã judele pe ginere, ca sê spuna, pentru ce i-a chiamatu.

— Cinstiti birae, si ómeni de omenia, incepù ginerele, socru-meu adeseori mi-arunca in ochi, cã nu-lu biciulescu de ajunsu; deci am aflatu de bine a ve rogã pe dvóstre sê-lu biciuliti, cãtu ajunge?

Socrulu batjocuritu estu-modu, incepù a lacrimã, éra ómenii cari au fostu de fatia la acestu incidentu, esprimandu-si parerea de reu, s'au dusu care incatrãu.

O adresa si mai ciudata.

In numerulu trecut publicai adres'a sub care societatea Petru Maioru primesce o fóia romanésca din Transilvani'a, acuma inse sê vedeti o adresa si mai ciudata.

Unu june preotu, amicu alu meu, scrisu o epistola unui negutiatoriu din Vien'a, acést'a i si respunse numai decãtu sub urmatori'a adresa:

Sr. Wohlgeboren

Herrn Descépta-te Romane

in

Valceni.

Negutiatoriulu germanu adeca nepotendu descifrá subscrierea amicului meu, engetã cã cuvintele tiparite in coltiulu stangu de a supra in epistol'a acestuia de siguru voru fi numele nedescifrabilu, scrisu aceste cuvinte pe cuverta.

Ungurii se plangu de nedreptate.

Audi acolo minunea minuniloru!

Ungurii adeca se plangu de nedreptate. si diceu cã dintre cele 45 de bilete gratis pentru Suezul diuisii n'au capetatu decãtu numai cincii.

Ce sê diceamu atunce noi?

Unu pachetu suspiciosu.

Dñele trecute s'a prinsu pe posta unu pachetu pe care din afara erã scrisu: „Fara pretiu.“

Desfacandu-se, s'a gasitu intr'insulu hartii, tóte cu acéstã inscriptiune:

— Promisiuni unguresci.

De susu de la munte.

(Cantecu de la Caransebesiu.)

Bade, badiulitiule,
 Abate-mi-ti oile,
 Câ din alu vêrfu de la munte,
 Nu pré-buna vest' s'aude,
 Din vêrfulu custuriloru.
 Din cuibulu furtuniloru,
 Tresnetu greu s'a slobozi,
 Oile le-a risipi,
 Si nimicu nu s'a alege
 Nici din ôie nici berbece.
 Strige-ti oi-oitiele,
 Berbeci si matricele,
 Si le-aduna ici la stau,
 Câ eu sum pré-bunu vetau,
 Ti-le-oiu mulge, ti-li-oiu tunge,
 Casiulu branz'a fia a mea,
 Dar tu zerulu lu-vei tiené.
 Sê nu deie Dumnedieu,
 Ca in astu ascunsu pareu,
 Vicodôle timpuri grele
 Sê ne mane fara vreme,
 C'apoi diosu in fundu de vale,
 Timisiulu pre und' s'abate,
 Sierpuindu si spulberandu,
 Und'a-si in Carasiu ducându,
 Ne-omu salasluf cu fratia,
 N'omu cautá câ-i campu séu via,
 Fratii nosti de la Logosiu,
 Ne-oru primi pré-bucurosi,
 Sci-voru ce-a fi bunu pe noi
 In timpu de grele nevoi,
 Ne-oru trage pr'aloru hotare,
 Din lana din stracatórie,
 Si-apoi pelea ni-oru lasá,
 Sê ne ducemu unde-omu vré.
 Flacâi, vatavi nechiamati,
 Toti voru voi sê fimu frati.
 Audi badea, badiulitia,
 Sê-ti graiéseu eu din guritia,
 Câ in diosu colo la tiéra
 Unu flacáu vai tare sbiéra,
 Câ pre noi si de n'omu vré,
 Sê ne vinda p'o par'a
 La cei cu mare putintia
 Din siesuri de la provintia,
 Pre noi, pre oi sê le taia,
 Ca sê faca numai sêu,
 Sê curga ca unu pareu,
 Sê-si unga falcutiele,
 Si buzunarutiele!

O esclamatune.

De-aru fi ai mei toti banii aceia, ce acuma
 episcopii catolici i ducé la Rom'a, pentru „a usiorá
 suferintiele“ papei, ce mai omu bogatu m'asiu face
 indata.

Gur'a Satului ar poté sê iésa in tóta septema-
 n'a de siepte ori.

TANDA si MANDA.

T. Frate Mando!

M. Ce?

T. Óre pentru ce nu s'a primitu in dieta pro-
 ieptulu de lege pentru stergerea pedepsei tru-
 pesci?

M. Pentru câ in tiéra nu sunt numai — un-
 guri.

T. Ce nou mai scii?

M. Scia, câ in imperati'a nóstra s'a escatu o
 bóla infricosiata.

T. Ce felu de bóla?

M. Nemtiesce i dicu Cattaro, éra romanesce se
 numesce „cataru.“

Sciri mai nóue.

Roma. Conciliulu s'ar fi deschisu deja de
 multu, inse episcopulu Szilágyi n'a sositu inca, — si-
 apoi fara dinsulu nu se póte face nimica.

Suezu. Deschiderea canalului s'a amanatu, ca
 sê póta sosi acolo si barbatulu cu doi bani in trei
 pungi, carele in felulu seu e mai admirabilu decâtu
 acestu canalu.

Constantinopolu. Sultanulu a daruitu lui
 Andrassy unu calu, ca acest'a rentorcandu-se a casa,
 sê póta vorbi cu romani din — spatele calului.

Numai dóue síre inca!

Culegatoriulu de litere cere inca dóue síre, ca
 sê se umple fói'a.

Dar ce sê scriu eu in dóue síre?

Éta am aflat'o!

Voiu scré unu cuventu dupa ortografi'a cea
 nóua a societáti académice:

„C c o n n s t t i t t u t t i o n n a l l i
 m m i n n t t e.“

Vedeti, câtu de buna e ortografi'a académica
 pentru umplerea colóneloru!

Post'a Gurei Satului.

Vai cum sê me vtudecu. Bé apa rece si te culca
 frumosu, si taci!

Tóte-su rele. Intocmai ca versurile dtale, onorabile
 frate.

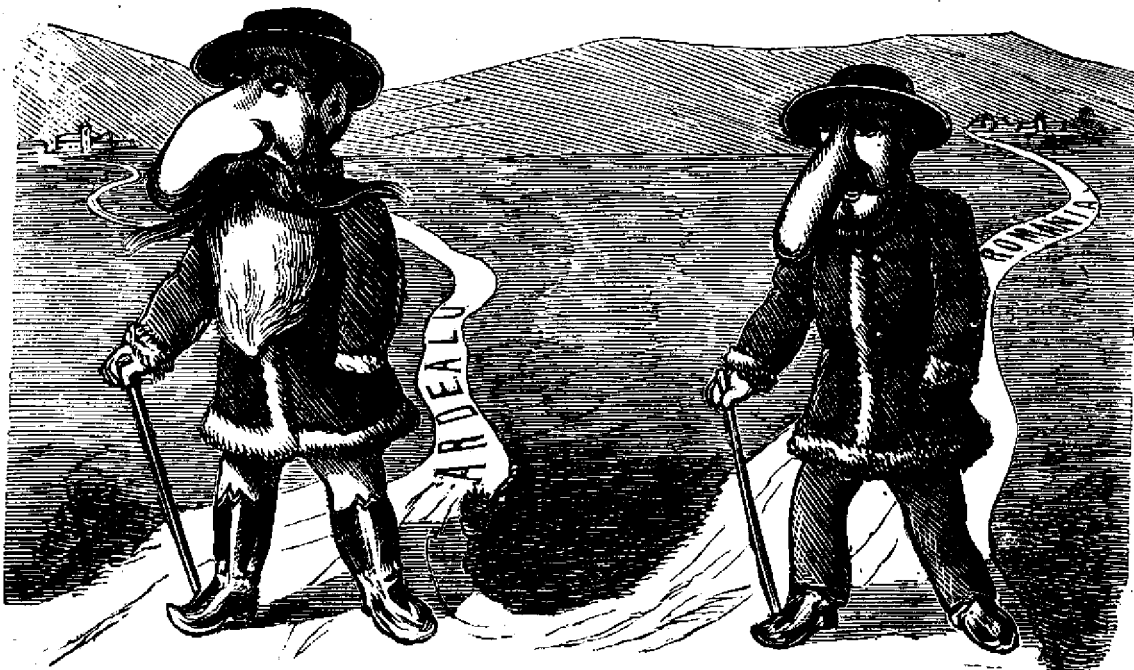
Multu te-ai cugetatu. sê fii publicatu; inse versuri
 rele, despre tere pere, nu se potu primi.

O iubescu. Ei bine. Mie nu-mi pasa, da un'a sum
 constrinsu a te rogá. Lasa poesi'a, nu torturá pre bietulu Pe-
 gasu. Poti s'o iubesci, fara de a mi tramite — versuri rele.

Doi emisari romani.

Acesti barbati onorabili au pornitu insarcinati de Pista cu misiuni mari si secrete.

Inse éta cum se voru rentôrce din nobil'a loru esmisiune!

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vuleanu.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Post'a. Piatî'a Pesciloru Nr. 9.